Maandag 17 Juni 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4836

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog tel. 1858, Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

De Gaulle stelt grondwet naar USA-model voor.

Molotov bereid Oostenrijks vraagstuk te bespreken.

Brits Indie krijgt tussentijdse regering.

DE MINISTERS CONFEREREN.

De Raad der Ministers van Buitenlandse Zaken is weer aan de slag om een vredesverdrag voor Italië te ontwerpen, terwijl diplomatieke waarnemers met spanning wachten op tekenen om zich ervan te overtuigen dat Russlands tegemoetkomende geste op Zaterdag, waarbij het instemde om het Oostenrijkse probleem te bespreken, een verandering beteekent in de Sovjet-politiek. Zulk een verandering zou de moeilijkheden voor het opstellen der vredesverdragen, als gevolg waarvan de Ministers een maand geleden zonder succes uiteengingen, uit de weg ruimen.

Het Russisch commentaar op de bijeenkomst van Zaterdag wordt nauwkeurig bestudeerd in Parijs en de persaanvallen in Moskou op de Westelijke „reactionnaire vijanden van de vrede" dienden slechts om het optimisme dat algemeen gevoeld werd bij de openingsvergadering te bekoelen.

De assistenten der Ministers maakten zich intussen gereed om de voorrangslijst van de betwiste punten van het Italiaans verdrag op te stellen teneinde die aan hun bazen voor te leggen wanneer deze in het Palais de Luxembourg terugkeren om 15 uur GMT.

Noordamerikaanse kringen zeiden echter, dat de toekomst van Triëst de sleutel bleef van de moeilijkheden betreffende het Italiaans verdrag en men gelooft, dat de Russische houding ten aanzien van dit punt zou kunnen beslissen over het welslagen of mislukken van de conferentie.

Een nauwe medewerker van Byrnes zeide dat laatstgenoemde de quaestie van Triëst een „principe-quaestie" acht en „de Secretaris maakt nooit een compromis in principe-quaestie".

Een andere Noordamerikaanse berichtgever zeide, dat, indien men een bevredigende oplossing wil vinden voor Triëst, de Raad weinig moeilijkheden zal ondervinden om de rest van het Italiaans verdrag op te stellen.

De andere betwiste punten zijn: 1) De Italiaans-Joegoslavische grens welke verband houdt met het geschil over Triëst. 2) De herstelbetalingen die de Russen eisen ondanks de BritsNoordamerikaanse oppositie en volgens hen betaald moet worden uit de huidige Italiaanse producten, doch niet met overtollige oorlogschepen. 3) De koloniën: hier zijn de Britten in oppositie en eisen de onafhankelijkheid voor de Senoessi-stammen in Cyrenaica.

De drie geschillen over de Balkan-verdragen blijven: 1) De terugtrekking der Russische troepen uit Bulgarije gelijk overeengekomen op de bijeenkomst van de Ministers te Londen in September van het vorig jaar. De Russen beweerden dat de troepen nodig waren om hun bevoorradingslijnen naar Oostenrijk te bewaken. Indien de Oostenrijkse quaestie opgelost wordt zou ook deze noodzaak verdwijnen. 2) De Noordamerikaans-Britse verzoeken, dat een clausule waardoor de vrijheid van de vaart op de Donau gegarandeerd wordt, worde ingevoegd in de verdragen. Rusland verzet zich hier ten sterkste tegen. 3) De Sovjets zijn ook tegen een clausule waardoor een vrije handel met alle Balkanlanden gegarandeerd zal worden.

Na de bespreking der Balkanverdragen zullen de Ministers weer het Duitse probleem moeten bespreken en dan het Oostenrijkse vraagstuk opvatten.

Tenslotte zal op Russisch verzoek de huidige politieke situatie in Italië, waar volgens de Russen een burgeroorlog dreigt, moeten worden bestudeerd

POLITIEKE CRISIS IN FRANKRIJK.

Frankrijk bevond zich temidden van een nieuwe ernstige politieke crisis na de communistische verwerping van een regering onder leiding van de M.R.P. en het advies van De Gaulle dat een grondwet naar Noordamerikaans model nodig is om de Franse democratie te bewaren. De Gaulle stapte gisteren tijdelijk terug in de politieke arena na een afwezigheid van zes maanden om voor te stellen dat een wetgevende vergadering bestaande uit twee kamers, en een krachtige executieve worden verzekerd bij de opstelling van de constitutie voor een vierde republiek.

DE GAULLE

Hij deed een voorstel.

Terwijl hij dit voorstel maakte te Bayeaux in Normandië, stemde het Centrale Comité van de Communistische Partij in Parijs tegen een regering onder Bidault. De Communisten wensen een cabinet onder leiding van een Socialist.

De meeste waarnemers voelden, dat De Gaulle, ondanks zijn redevoering bij de plechtigheden ter gelegenheid van de herdenking van zijn terugkeer naar Frankrijk in 1944, niet direct de bedoeling heeft om weer actief aan de politiek te gaan deelnemen. De krachtige mening overheerste echter, dat ingeval Frankrijk een grondwet zou kiezen langs de lijnen die hij voorstelde, hij de eerste president van de vierde republiek zou kunnen worden na de verkiezingen in de herfst. Het onmiddellijke probleem waarvoor de natie zich gesteld ziet is de vorming van een regering, terwijl de Conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken nog gaande is en voordat een vredesconferentie bijeengeroepen wordt.

De oplossing schijnt te liggen bij de Socialisten door hun beslissing om niet het presidentschap van de voorlopige regering gedurende het bestaan van de Constituante te aanvaarden te wijzigen. Men verwacht, dat Bidault onmiddellijk onderhandelingen zal openen om dit doel te bereiken, hoewel hij eerst een regering zou kunnen voorstellen in samenwerking met de Socialisten en uitsluiting van de Communisten en vervolgens een cabinet louter van de M.R.P. Doch men gelooft, dat geen van beiden plannen uitvoering zal vinden. (Parijs, (AP) 17.6).

PISJEVARI AF.

Een officiële bekendmaking uit Teheran deelt mede, dat Jafar Pisjevari, Premier van de autonome regering van Azerbeidsjan, is afgetreden. Hij wordt opgevolgd door Salamullah Javid, Minister van Binnenlandse Zaken, die de titel van Gouverneur Generaal zal krijgen nu Azerbeidsjan weer onder de nationale regering is. Javid staat bekend als een communist. In 1919—1920 deed hij mede aan een beweging om de provincie bij Rusland in te lijven. (Teheran, (AP) 12.6).

HET PLAN VOOR BRITS INDIË.

De onderkoning Archibald Wavell maakte in New Delhi bekend, dat een tussentijdse regering, welke „krachtig en representatief" zal moeten zijn, in Brits Indië zal worden gevormd op basis van het plan der Britse cabinetsmissie. Hij zeide den Voorzitter van de Congres-partij uitgenodigd te hebben om Jawaharlal Nerru te benoemen en de Muzelmanse Bond om Mohammed Ali Jinnah aan te wijzen als vertegenwoordiger in de regering. Volgens het Britse plan zal een tussentijdse regering het land besturen, terwijl een Constituante wordt gekozen en tot deze een grondwet heeft vastgesteld voor een onafhankelijk Indië. Men zal dan kunnen kiezen of men binnen of buiten het Britse Gemenebest zal staan.

Indien de uitnodigingen niet aanvaard worden, zeide de Onderkoning een regering te zullen vormen welke zo representatief mogelijk zal zijn. Wavell gaf intussen opdracht aan de provinciale gouverneurs om wetgevende vergaderingen bijeen te roepen en verkiezingen te doen houden voor de vorming van een Constituante (New Delhi, (AP) 17.6).

MYRON TAYLOR BLIJFT.

Myron Taylor zal aanblijven als Ambassadeur van den Noordamerikaansen President ten Vaticane tot na de verzekering van de wereldvrede. Dit werd door President Truman op een persconferentie medegedeeld.

Na de vrede zal hij geen officiële vertegenwoordiger in het Vaticaan hebben.

Truman zeide, dat hij dit onlangs medegedeelde aan een groep Protestantse geestelijken die hem erover had genaderd. (Washing-

VINCENT AURIOL.

De Socialist Vincent Auriol is gekozen tot Voorzitter van de Constituante in Frankrijk met 466 tegen 28 stemmen. Auriol was de enige candidaat. (Parijs,

Curacaos Kampioenschap kroont schitterend geslaagd Tournooi.

Curaçao - Feyenoord 4-0

Hato liet in hele Tournooi slechts één bal passeren

Het Rifstadion sidderde gisteren van de juichkreten en het applaus van het talrijke publiek (naar schatting negenduizend zielen), dat Curaçao zag winnen met 4—0 van een geestdriftig spelend Feyenoord. Onze jongens hebben voor de zoveelste maal getoond, dat zij op eigen terrein en in eigen omgeving moeilijk te verslaan zijn en zelfs niet het hoofd buigen voor een ploeg, welke het voordeel heeft te beschikken over een oefenaar en geregeld wedstrijden van hoog peil te zien.

Curaçao heeft gewonnen en wij mogen zeggen dat de overwinning alleszins verdiend is, al mag het ook dankbaar zijn dat het een doelverdediger als Hato heeft. Want zonder Hato zouden er zeker tegenpunten gekomen zijn.

Feyenoord heeft alles op alles gezet om het Curaçaose doel te doorboren, doch het mocht niet baten. Onze verdediging was ondoordringbaar en de gasten moesten bovendien rekening houden met den snellen en lenigen Hato die vaak het doel verliet om zich tussen de aanstormende Feyenoorders te werpen en de bal op meesterlijke wijze te onderscheppen.

Doch niet alleen Hato, maar ook Pietersz en Confesor en de Curaçaose middenlinie, bestaande uit den vlijmscherpen Giribaldi, den staalharden Mercera en den soepelen Vlinder, hebben zich van hun beste zijde doen zien in deze belangrijke wedstrijd.

In de voorhoede waren de vleugelspelers verreweg het best. De binnentrio's faalde wel eens en vooral Federico Jansen (Dagadan) heeft menige kans verloren laten gaan. Doch zelfs het drietal Juliana-Dagadan-Mario Jansen had zijn goede momenten, hetgeen wel blijkt uit de doelpunten die gemaakt werden.

Bij Feyenoord was eveneens de verdediging het best in vorm. Van der Heide gaf een uitmuntende partij te zien en wist vaak tijdig in te grijpen. Bas Paauwe hielp de voorhoede krachtig ondersteunen en Herwijnen was een groot struikelblok voor de Curaçaose voorhoede.

De Feyenoordse voorhoede kon haar vorm niet vinden, hetgeen vooral te wijten is aan het doortastend optreden van de Curaçaose verdedigers. Bovendien speelde men met een belangrijke wijziging in de voorhoede die zeker geen verbetering was. Van Kilsdonk stond op de linksbuitenplaats, Linssen speelde linksbinnen, Van der Hoek midvoor, Vrauwdeunt rechtsbinnen en Van Munster rechtsbuiten. Van Kilsdonk toonde, dat hij op beide vleugels even goed is. Hij was naar onze mening ook het grootste gevaar voor Curaçao. Enkele keiharde schoten werden door hem op het doel afgeschoten. Zijn ongeluk was, dat Hato in het doel stond en niets doorliet.

Hato is niet gemakkelijk te passeren. **In het gehele tournooi is er slechts één doelpunt tegen Curaçao gemaakt en, wel in de wedstrijd tegen Aruba.**

Nerveus begin.

Feyenoord wint de opgooi en verkiest om eerst tegen de wind in te spelen. Tot nu toe was dit steeds het voordeligst gebleken omdat Feyenoord na de rust met de wind mee altijd de grootste kracht ontplooide.

Om 25 minuten vóór vijf fluit scheidsrechter Bill Bromet voor de aanvang nadat de foto's zijn genomen en de „cheers" zijn uitgebracht.

Bij Curaçao heeft Vlinder den geblesseerden Korps vervangen. Anders is er geen wijziging in het Curaçaose elftal. Feyenoord speelt met de wijziging in de voorhoede waarvan wij reeds melding maakten.

Het is duidelijk, dat de spelers, vooral die van Curaçao, ietwat nerveus zijn. Het begin is dan ook niet erg fraai. Het spel gaat op en neer. Het eerste gevaarlijke moment voor het doel van de gasten, doch het schot van Bernabela wordt door Visser gevangen.

Later wordt een mooi laag schot van Juliana prachtig door den doelverdediger van Feyenoord gehouden. Curaçao begint druk te oefenen. Er ontstaan enkele hoekschoppen tegen Feyenoord, waarbij scheidsrechter Bromet enkele malen een vrije schop tegen Curaçao moet toekennen omdat Mario Jansen den doelverdediger op ontoelaatbare wijze hindert. Als de Curaçaose voorhoede weer eens gevaarlijk aan komt stormen, raakt een der backs van Feyenoord de bal met zijn hand aan. De scheidsrechter wijst naar het witte stipje en Curaçao's doelverdediger Hato komt de strafschop nemen. Een kleine schijnbeweging en Visser is verschalkt. 1 — 0 voor Curaçao. Het publiek is uitgelaten.

Nog geen minuut later is het 2 — 0 als Visser een ver schot van Mercera onder de lat laat glippen.

Van Munster geeft den Curaçaosen doelverdediger voor het eerst de gelegenheid om zijn kunnen te tonen. De verdediging van Feyenoord zet dan de buitenspelval open en laat Dagadan er herhaaldelijk in lopen.

Hoekschoppen over en weer volgen doch halen niets uit. De Curaçaose verdediging blijkt in uitstekende vorm te zijn. Confesor speelt nu zoals wij vroeger van hem gewoon waren. Ook Pietersz mist niets. Giribaldi bezorgt de rechtervleugel der gasten hoofdbrekens en Vlinder verstaat Mercera uitstekend om tel-

(Wordt vervolgd op pagina 2.

Het Voetbaltournooi ten einde.

Een nabeschouwing

Nu het voetbaltournooi ten einde is kunnen wij met een rustig gemoed nagaan hoe het verloop ervan geweest is en wat de resultaten zijn.

In de eerste plaats kan worden gezegd, dat de Curaçaose Voetbalbond zijn vijfentwintigste verjaardag op waarlijk grootse wijze heeft gevierd. Voor het eerst in de geschiedenis van Curaçao hebben vijf ploegen uit verschillende landen en eilanden elkaar hier ontmoet en bestreden.

Dat is voorwaar een sportgebeurtenis van belang en wij zijn verheugd, dat het tournooi niet om een of andere moeilijkheid of een conflict onderbroken moest worden. De naam van Curaçao heeft er zeker grotere bekendheid door gekregen en als zodanig moet aan de organisatoren hulde worden gebracht.

Of de naam Curaçao er ook een betere klank door gekregen heeft zal in de toekomst moeten blijken. Als de voetbalgasten eenmaal teruggekeerd zijn naar hun respectieve landen en zij hebben verteld van hun verblijf hier zal moeten blijken of zij inderdaad waardering hebben voor de uitnodiging en de gastvrijheid van Curaçao. Zeker zullen er enkele ontevredenen onder zijn, doch wij hopen, dat zij die verloren hebben hun verlies sportief zullen weten te dragen en zich daarom niet zullen beklagen over een onrechtvaardige behandeling. Misschien zal men niet geheel tevreden zijn over de beslissingen die de heren scheidsrechters hebben genomen, doch waar men van tevoren zelf heeft goedgevonden zich onherroepelijk bij de beslissingen van de scheidsrechters te zullen neerleggen geloven wij dat een dergelijke ontevredenheid — zo die mocht bestaan — niet gerechtvaardigd is.

De scheidsrechters hebben zeker fouten gemaakt. Niemand is onfeilbaar.

Dat zij echter opzettelijk een of andere partij zouden hebben voorgetrokken geloven wij niet. Het werk van een scheidsrechter is zeer moeilijk. Een scheidsrechter is steeds onderworpen aan critiek — zowel van de zijde van de spelers als van het publiek als van de kranten. Zelden of nooit, behalve dan bij officiële gelegenheden, wordt hem enige dankbaarheid betoond. Daarom wensen wij hier hulde te brengen aan de scheidsrechters die de wedstrijden geleid hebben.

Ook het Bestuur van de C.V.B. heeft fouten gemaakt. De organisatie was niet steeds zoals die moest zijn. Soms werd iets gewoon vergeten in de drukte.

Men moest worstelen met de overheid, met het publiek, met de pers en met de deelnemers. Wij hebben het werk van nabij kunnen gadeslaan en weten dat men het niet gemakkelijk heeft gehad.

Men heeft gewerkt overeenkomstig de bekwaamheden en de tijd waarover men beschikte. En men heeft het tot een goed einde gebracht, al zijn de beslommeringen nog niet geheel achter de rug.

Wat het publiek betreft kunnen wij kort zijn. Men heeft zich niet aan ernstige wandaden schuldig gemaakt. Op vele plaatsen gaat het veel warmer toe dan bij ons. Sommigen hebben zich door een al te fanatiek nationalisme laten meesleuren en enkele ongure elementen hebben scheidsrechters en tegenstanders uitgejouwd. Doch het overgrote deel van het Curaçaose publiek bleef betamelijk. Het is te hopen dat men het elkaar verder ook niet zal lastig maken nu de wedstrijden achter de rug zijn. Er moeten bij dergelijke ontmoetingen steeds winnaars en verliezers zijn. Laten alle groepen hun overwinning of nederlaag met opgeheven hoofd dragen en elkaar het leven niet zuur maken.

De spelers, die aan de wedstrijden hebben deelgenomen, hebben hun beste beentje voorgezet. Men heeft laten zien wat men kan. Sommigen vielen mee, anderen vielen tegen. Allen kunnen niet even goed zijn. De wereld zou er trouwens niet idealer door worden.

Onze Curaçaose jongens hebben getoond, dat zij op voetbalgebied geen slecht figuur slaan. Van de Arubanen kan hetzelfde gezegd worden. Dat zij niet als nummer één uit het tournooi te voorschijn kwamen behoeft geen ernstige teleurstelling te zijn. Zij hebben getoond dat zij kunnen voetballen en o.i. beter verdiend. Het geluk was nu eenmaal niet met hen. Feyenoord en Colombia hebben onze verwachtingen niet beschaamd. Beide ploegen gaven goed spel te zien. Waar de een over bepaalde gaven beschikt schiet de ander te kort. Feyenoord is productiever gebleken, doch de Colombianen hebben ons schitterende staaltjes van voetbaltechniek laten zien.

De Surinamers, met veel geestdrift begonnen vielen later tegen en hadden bovendien nogal pech. Doch wij hopen dat de uitslag voor hen ook een aansporing zal zijn om harder aan te pakken op sportgebied.

Alvorens dit overzicht te besluiten wensen wij nog een woord te zeggen tot alle groepen die bij dit tournooi betrokken zijn geweest. Vaak hebben wij critiek doen horen, die voor bepaalde personen onaangenaam mocht zijn geweest. Wij hebben dat zonder aanzien des persoons gedaan. Een belangrijk deel van onze taak is immers om critiek te leveren. Een krant kan en mag nu eenmaal niet alles goedkeuren. Anders is het geen goede krant.

Door onze critiek hebben wij echter getracht om verbetering te brengen waar wij deze nodig achtten. Voorts hebben wij getracht de verslagen zo objectief mogelijk te maken. Wij zijn ons ervan bewust dat verschillenden het niet eens zijn geweest met wat wij schreven. Vanzelfsprekend kan men niet allen partijen ter wille zijn en wij hebben ook niet getracht een of ander voor te benadelen. Mogelijk keurden wij iets af dat een ander prachtig vond of omgekeerd. Eenieder heeft zijn eigen kijk op een zaak en geeft dat inzicht op een andere wijze weer. Wij hebben getracht zo eerlijk mogelijk onze mening weer te geven zonder iemand persoonlijk te willen kwetsen. Voor critiek zijn wij onvatbaar, doch wij eisen ook dat die op rondborstige wijze gegeven wordt en niet door anonieme briefjes via de post. Als men beweert een sportvriend te zijn moet men zich ook als zodanig gedragen.

Dengenen die hun goedkeuring over onze stukken te kennen gaven zijn wij dankbaar. Ook dan-

het nieuws van vandaag

Charles de Gaulle is gisteren plotseling weer in de politieke arena gestapt, terwijl de Franse regeringscrisis voortduurt. De Generaal verklaarde in een redevoering te Bayeaux in Normandië, dat Frankrijk het best een grondwet kan ontwerpen naar Noordamerikaans model. Hij wil een volksvertegenwoordiging bestaande uit twee Kamers en een krachtige executieve met een „President die boven de partijen zal staan". Wie de beste kans maakt om het eerst als President gekozen te worden, indien zulk een grondwet tot stand komt, is natuurlijk Charles de Gaulle. Dat zeggen ten minste de lieden, die menen de politieke situatie in Frankrijk te kennen.

De pogingen om een nieuwe grondwet te vormen in Frankrijk willen voorlopig niet lukken. De Communisten willen Georges Bidault niet als President van de voorlopige regering. Zij willen een Socialist. De Socialisten zelf willen geen Socialist als President. Het experiment met Félix Gouin schijnt niet al te best geslaagd te zijn. Bij de laatste verkiezingen gingen de Socialisten sterk achteruit.

Georges Bidault heeft het dubbel moeilijk, omdat op het ogenblik de Conferentie der Grote Vier weer gaande is. Zaterdag vergaderden de Ministers voor het eerst en Russlands Molotov bleek aanstonds bereid om het Oostenrijkse vraagstuk ook op de agenda te plaatsen. Deze toezegging maakte de atmosfeer iets draglijker, doch de toon van de Moskouse pers is niet vriendelijker geworden ten aanzien der Westelijke mogendheden, zodat het optimisme der diplomaten nog zeer geresrveerd is.

Men heeft vandaag het vredesverdrag voor Italië weer aangevat en spoedig zal blijken of er werkelijk kans bestaat op een oplossing. Molotov wil later nog de politieke situatie in Italië bespreken, omdat hij zegt een burgeroorlog te vrezen. Molotov kan het weten, maar dat wil nog niet zeggen, dat hij werkelijk meent wat hij zegt.......

In New Delhi heeft Onderkoning Archibald Wavell verklaard, dat hij de Hindoes en Muzelmannen heeft uitgenodigd om deel te nemen aan een tussentijdse regering alvorens een grondwet voor een onafhankelijk Brits Indië tot stand gekomen is. De Muzelmannen hebben zich tot nu toe bereid verklaard, doch de Hindoes zijn niet zo happig. Niettemin heeft Wavell gezegd, dat hij uitvoering zal geven aan de plannen, al treedt men niet in zijn verzoek.

ken wij de instanties en personen, die met het een of ander hun medewerking verleenden opdat wij ons werk zo goed mogelijk zouden verrichten.

Tenslotte geven wij hieronder nog een volledig overzicht van de uitslagen der wedstrijden:

Curaçao	—	Aruba	2—1
Colombia	—	Suriname	1—1
Feyenoord	—	Aruba	4—3
Curaçao	—	Colombia	1—0
Suriname	—	Aruba	1—8
Feyenoord	—	Colombia	3—2
Curaçao	—	Suriname	6—0
Feyenoord	—	Suriname	8—1
Aruba	—	Colombia	1—2
Curaçao	—	Feyenoord	4—0

Ploeg	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten
Curaçao	4	4	0	0	13	1	8
Feyenoord	4	3	0	1	15	10	6
Colombia	4	1	1	2	5	6	3
Aruba	4	1	0	3	13	9	2
Suriname	4	0	1	3	3	23	1

Colombia -- Aruba 2 - 1

Een der mooiste wedstrijden van het tournooi.

Zaterdag is een der mooiste wedstrijden van het tournooi gespeeld tussen Colombia en Aruba. Men kon dit verwachten na de praestaties die beide ploegen geleverd hadden in de vorige wedstrijden.

Niettemin was er betrekkelijk weinig publiek. Moet men hieruit opmaken dat men niet gaat kijken om mooi spel te zien, doch louter om de spanning? Want Aruba en Colombia hadden geen van beide meer een kans om het kampioenschap te behalen. Dus bleven velen weg.

Colombia heeft verdiend gewonnen met 2 — 1. Doch het heeft hard voor de overwinning moeten vechten. De aanhouder wint, zegt het spreekwoord en in deze wedstrijd werd het bewaarheid. Aruba geraakte langzamerhand uitgespeeld en men ging slecht plaatsen. Tromp, die een uitstekende partij speelde, moest zich in de tweede helft voortdurend terugtrekken zodat er een zekere gaping bleef bestaan tussen de achter- en de voorhoede.

De beide Arubaanse backs hadden werk in overvloed en hebben zich op uitmuntende wijze van hun taak gekweten. In de voorhoede was Kelkboom vooral de zwoeger, die de aanvallen leidde. Nahar gaf een goede partij te zien en wist de ballen zuiver door te geven aan zijn medespelers. Laclé was iets minder gevaarlijk, doch wist niettemin een doelpunt te maken. De beide vleugelspelers speelden ook een behoorlijke partij, vooral rechtsbuiten Orman. Quant heeft wel enkele kansen om zeep gebracht, doch knoeide anders niet.

Het Colombiaanse elftal sloot als een bus. Quintero ontbrak erin (hij is naar Colombia terug waar zijn vrouw ziek is) doch dit gebrek kon men niet merken.

In de voorhoede was Flaco Melendez het grote gevaar, doch hij heeft niettemin herhaaldelijk gefaald. Linksbinnen Carillo was snel en agressief.

Rechtsbuiten Gavino was beneden peil, vooral in de eerste helft. Over het algemeen kan men zeggen dat het een prachtige en zeer sportief gespeelde wedstrijd was. Ging men zich even te buiten dan was een klopje op de rug voldoende om de goede verstandhouding te herstellen. Scheidsrechter Van der Velde heeft dan ook niet veel moeite gehad, doch nam wel eens vreemde beslissingen waar het het staan in buitenspel-positie betrof.

Voetbaldemonstratie.

Aruba, dat met de wind mee begint heeft van dit voordeel in de eerste helft niet voldoende geprofiteerd. Het leek wel alsof men zich niet geheel gaf.

De Colombianen daarentegen speelden met geestdrift en er ontwikkelde zich een prachtig samenspel tussen hen dat een lust was om te zien. Ook de Arubanen kwamen er langzamerhand in en deden goed opgezette aanvallen op het Colombiaanse doel. Was het bij Colombia Flaco Melendez die verschillende gevaarlijke schoten op het doel loste, in de Arubaanse voorhoede was het Nahar die doelverdediger Mattos telkens met zijn schoten poogde te verrassen. Doch Mattos was op zijn qui vive. Het spel bewoog zich op en neer met een zekere regelmaat en hoewel de wind vrij sterk woei scheen dat den Colombianen niet te hinderen, doordat zij de bal laag hielden. De Arubaanse verdediging had er daarom ook gemakkelijker werk mede en telkens wist Tromp goed in te grijpen om dan de voorhoede weer aan het werk te zetten. Romero en Fingal stonden hem daarbij ter zijde. Het was Laclé, die vlak vóór de rust het eerste doelpunt maakte toen hij een ogenblik onbewaakt bleef.

Colombia krijgt een overwicht.

In de tweede helft kreeg Colombia een zeker overwicht al kon men niet van een zware druk spreken. Doch de stand kon niet onveranderd blijven, hoe krachtig de Arubaanse backs ook verdedigden en hoe lenig de kleine Franken zich telkens tussen de spelers wierp om het leer op te vangen.

De Arubaanse voorhoede kreeg echter ook zijn kansen. Quant kreeg enkele malen de bal prachtig toegespeeld van Nahar doch de Colombiaanse backs Marriaga en Mejia lieten niemand meer onbewaakt en vielen als tijgers aan zodat Quant eens te vroeg schoot en een andere maal te laat zodat Mattos de bal kon wegwerken. Kelkboom wist ook enkele malen heerlijk de Colombiaanse achterhoede te verschalken en Orman verstond hem uitstekend, door zich telkens vrij te werken.

Nadat de Colombianen nog enkele malen over en naast geschoten hebben of Franken de bal uit zijn doel heeft weten te houden maakt Carillo na 18 minuten gelijk met een schuiver in de rechterbenedenhoek.

De Arubanen schijnen iets wat ontmoedigd en trekken zich meer in de verdediging terug. Enkele malen werken de achterspelers de bal over de lijn, doch de hoekschoppen halen niets uit. Quant en Orman koppen de bal telkens weg.

Als twee-derden van de tweede helft achter de rug is maakt Carillo het winnende doelpunt met een verrassend schot in de rechterhoek op vrij grote afstand.

Gavino en Melendez brengen nog enkele kansen om zeep als zij alleen voor het Arubaanse doel staan. De Arubaanse achterhoede werkt de bal onvoldoende weg en Colombia blijft het overwicht behouden. Enkele malen echter onderneemt de Arubaanse voorhoede een „rush" met snelle „passes". Een voorzet, die door Nahar van de linkervleugel af gegeven wordt passeert keeper Mattos, doch Laclé is er ietwat te laat bij. Colombia krijgt evenwel meer kansen, die het niet weet te benutten.

Franken behoedt zijn doel ook verschillende malen voor doorboring. De stand blijft onveranderd.

Vervolg van pagina 1 ....

Curaçao vier — Feyenoord nul.

kens de bal weer naar voren te kunnen brengen. In de voorhoede is het echter telkens Dagadan die door slechte balcontrole enkele kansen verloren laat gaan.

Feyenoords midvoor Van der Hoek probeert Hato eens te verschalken met een laag schot in de linkerhoek, doch Hato houdt de bal uit het doel. Het spel wordt steeds beter naargelang de wedstrijd vordert. Met 2 — 0 voor Curaçao gaat de rust in.

Feyenoord zwoegt vruchteloos.

Het is duidelijk, dat Feyenoord alles op alles wil zetten om de achterstand in te halen. De voorhoede geeft goed samenspel te zien. De middenlinie werkt hard en de achterhoede dringt naar voren op in een poging om Curaçao op eigen helft in te sluiten. Het lukt echter niet. Men rekent buiten de snelheid der Curaçaoënaars. Enkele malen gaat Bernabela er als een pijl vandoor. Bas Pauuwe of geen Bas Pauuwe. Doch Oldenburg en Van der Heide zijn ook niet voor de poes en de voorzetten die van Bernabela komen worden door hen weggewerkt.

Hato wordt thans vaker aan het werk gezet. Eens weet Vrauwdeunt bijna te scoren na een voorzet van Van Kilsdonk, doch Hato steekt een van zijn lange benen uit en... weg is die bal.

Dan moet Giribaldi even later reddend optreden als Hato reeds gepasseerd is. De bal vliegt in de hoek, doch ook Giribaldi vliegt en kopt de bal op het nippertje weg. Het publiek is in vervoering. Er ontstaan echter telkens scrimmages voor het Curaçaose doel en de achterhoede heeft het zwaar te verduren. Pietersz schopt eens — staande op de doellijn — de bal uit het doel.

Het zwoegen van Feyenoord heeft geen succes. De Curaçaose verdediging blijkt een harde noot om te kraken en het is niet Feyenoord die haar zal kraken.

Van Kilsdonk probeert het met een hard schot van dichtbij, doch Hato vangt de bal met uitgestrekte armen terwijl hij de lucht doorklieft. Bravo Hato!

Aan de overzijde treedt Visser ook eens doortastend op als Bernabela een hoge voorzet geeft, die door Juliana wordt ingekopt. Visser is echter klemvast.

Curaçao begint nu met een reeks verrassende uitvallen. Heiligher krijgt de bal eens van Bernabela toegespeeld voor het doel, doch is ietwat te langzaam. Als Van Kilsdonk Hato nog eens met een schot onder de lat aan het werk heeft gezet is Curaçao weer terug.

Dagadan krijgt de kans waarop hij de gehele middag gewacht heeft. Hij dribbelt voorbij achterspeler en doelverdediger. Mario Jansen helpt een handje om met de bal in het doel te lopen. 3—0 voor Curaçao. Het Curaçaos publiek is als gek. Men danst van pleizier. Er is 25 minuten gespeeld na de pauze.

Terstond erop breekt Curaçao weer door. Bernabela geeft aan Dagadan en deze geeft Visser het nakijken met een pittig schot. Opnieuw vreugde onder de menigte.

Feyenoord vindt dit wel wat erg en valt aan met de moed der wanhoop. Van Kilsdonk kopt in — Hato vangt. Hoekschop tegen Curaçao — Hato vangt.

Schot van Vrauwdeunt — Hato tipt de bal over. De Curaçaose doelverdediger is niet te passeren. Nog een hoekschop tegen Curaçao — Hato springt op en vangt de bal. Mercera vindt het welletjes en begint de voorhoede van Curaçao weer aan het werk te zetten met lange schoten. Bernabela speelt een uitstekende partij en geeft verschillende fraaie voorzetten. Op de rechtervleugel schijnt Heiligher een klap of zo tegen het hoofd te hebben gehad. Hij is iets minder dan vóór de rust. Zo worden de aanvallen verder over en weer gedaan. Het publiek roept om een vijfde „goal" doch deze komt niet. Het blijft vier — nul voor Curaçao na een sportief gespeelde en uitmuntend geleide wedstrijd.

Voor de tribune.

Als scheidsrechter Bromet voor het einde fluit zwermt de Curaçaose jeugd het veld op. Hato krijgt een reuzenhoed op het hoofd en wordt verder op de schouders het terrein afgedragen. De Feyenoorders lopen op de Curaçaose spelers toe en drukken hun de hand.

Als de spelers zich voor de tribune hebben opgesteld brengt Voorzitter Viejou dank aan allen die dit tournooi ter gelegenheid van de 25e verjaardag van de Curaçaose Voetbalbond tot een succes hebben helpen maken.

De Gouverneur, die het laatste kwartiertje van de wedstrijd vergezeld van zijn adjudant bijwoonde, spreekt ook enkele woorden. Hij wenst Curaçao van harte geluk met de verdiende overwinning en hoopt dat Curaçao spoedig de Grote Plas over kan om in Nederland te gaan spelen. Feyenoord kan al vast de waarschuwing overbrengen dat men de Curaçaose jongens „in de gaten" moet houden als zij komen. Met een „Biba Corsouw!" eindigt de Landvoogd zijn toespraak.

Onder de tonen der volksliederen worden de vlaggen der deelnemende ploegen gestreken — die van Curaçao het laatst. Het opgetogen publiek zingt „Nos tera ta baranca" en zwermt het stadion uit om de overwinning te gaan vieren.

ONDERSCHEIDINGEN.

Dezer dagen zijn door de Commandanten en Chefs van Diensten de namen en wapenfeiten voorgedragen van hen die het Ridderkruis der 4e klasse van de Militaire Willemsorde posthuum hebben ontvangen: Majoor Willem P. Landzaat, Johannes J. N. Cramer, Kapitein Isaac H. Bolman, Eerste luitenant Vlieger Antonie H. Bodaan, Eerste luitenant Frans P. de Jager, Tweede luitenant Carl E. F. Schnabel, Tweede luitenant waarnemer Bernardus Swagerman, Tweede luitenant George J. L. Maduro, Wachtmeester Willem J. Kenninck, Wachtmeester Johannes J. Versteegen, Soldaat Bernardus Beekmans, Soldaat Gerard Migchelbrink, Soldaat Cornelis M. Oome, Kolonel Wilhelm F. Hennink, Majoor Gerhard J. W. Gelderman, Sergeant Johannes F. C. Toelen.

apport Commissie Ellis: een werk dat van eslissende invloed voor Curacao zal worden.

door

J. C. D.

Het ligt voor me: een lijvig ek! Het resultaat van serieuze beid. Velen waren sceptisch estemd over de werkzaamheid an deze commissie, maar zelfs en verstokte scepticus erkende dderlijk na een vluchtig lezen an dit rapport: „Het is me geeldig meegevallen".

Wat verdwijnt die prutserige roeve" hierbij in het niet! Vat blijkt dat nu een zielige, oppervlakkige en eigendunkige ublicatie te zijn!

Ook ik ben het niet in alles ens met het rapport, gelukkig. t zou saai zijn, maar met ieren onpartijdigen weldenken en en goedgemeenden mens oet ik erkennen: een kranig uk werk.

Hier past namens de Curaçao gemeenschap een warm woord n dank aan de samenstellers, e in een zeer korte tijd een erk gepraesteerd hebben dat, et de nodige wijzigingen en nvullingen wellicht een sociaeconomische en culturele omekeer zal betekenen voor ons zegend eiland.

Ja zeker geachte lezers. We ven hier op een gezegend eind, ondanks de fouten en geeken.

We leven op een door God verkoren eiland, maar wij beffen het niet. Er rollen groeiende stromingen onder het jonge olk, dat pas ontwaakt is; de unst is deze stromingen te kenen en het „schip van staat" zo sturen dat hiermede niet geurt wat de laatste tijd met de le schepen, die de haven binenstomen, gebeurt. Niet of niet noeg op die stromingen tten kan en zal ongelukn, botsingen veroorzaken, rwijl een kennis van die romingen, — natuurlijke uingen van een wassend volk — t nut ervan zal doen uitkomen t welzijn van alle partijen. Velnu in het onderhavig rapport wordt van het volk een diagnose gesteld en ook — zij het vaak vaag — de middelen gegeven die tot verbetering aangewend moeten worden. Ik zal daarom trachten dit zeer verdienstelijk en ernstig rapport met U samen door te nemen. Maar tevoren dient met grote letters te worden vastgesteld: Waar critiek geleverd wordt gebeurt dit niet om de waarde van het rapport en of de praestatie der samenstellers te verkleinen, maar uitsluitend om mijn inzicht in die zaken weer te geven en eventueel om iets bij te dragen tot de opbouw van een nieuwe gemeenschap van Curaçao—Nederland!

Dat de Curaçaose bevolking uit een zeer heterogeen gezelschap bestaat is juist, maar is dit in vele andere landen ook niet het geval?

Zwitserland bv. met zijn Franse en Duitse bevolkingsgroepen; België met Vlamingen en Walen; en tenslotte de Verenigde Staten zelf met dat conglemoraat van volken. En toch was het in die landen geen bezwaar de democratische systemen in te voeren — afgezien natuurlijk van de vraag wat men eigenlijk in die landen onder „democratie" verstaat en afgezien van de vraag of het systeem van volkomen afhankelijkheid van de regeringen van de volksvertegenwoordiging en van de massa wel het juiste systeem is.

Waarmee ik dus zeggen wil dat men hier heel voorzichtig moet zijn met het invoeren van systemen wier waarde niet axiomatisch vaststaat voor alle tijden en voor alle landen en wier ontwikkelingsgeschiedenis anders is dan de geschiedenis hier ter plaatse.

De heterogeniteit van ons eiland wordt wel treffend geprojecteerd door de staalkaart van volken, afkomstig uit de ons verwante landen als Venezuela, Colombia, Suriname en de Westindische eilanden, alsook uit obscure, ons volkomen vreemde streken als Syrië, Polen of Roemenië.

Zeer terecht wijst in dit verband de commissie op dat volkenrechtelijk monster van de wet op het Nederlands-Onderdaanschap van 1910.

Roemeense, Poolse en Syrische kinderen, met duidelijke Oosterse stempel in ziel en op het gelaat, zijn door hun geboorte in het land dat hun vader gastvrij heeft opgenomen, Nederlands onderdaan geworden, met alle gevolgen van dien, dus met meer rechten dan een in Nederland of elders geboren kind van een Curaçaoënaar en met meer recht dan een Europees Nederlander.

Het scheppen van een eigen Curaçaose burgerschap, naast en met de Nederlandse nationaliteit te bezitten is geen volkenrechtelijke onmogelijkheid en m.i. zeer aan te bevelen, maar hierover later.

Nauw verbonden hiermede is de quaestie van de landstaal. De taal is de ziel van een volk, de taal is de toegangspoort tot het hart van een volk. Kent men de taal niet, dan is innig contact nagenoeg uitgesloten, ondanks de beste wil van de wereld.

Laatst schreef mij iemand uit Nederland: „Als jij of ik een voettocht door Albanië of Hongarije gaat maken, als wij voor twee weken aan de Adriatische zee gaan zitten, is ons eerste werk het leven, de geschiedenis en de taal dier volken trachten te leren; hoe is het dan mogelijk dat hoogstaande ambtenaren, sublieme mensen, idealisten, naar b.v. Curaçao gaan voor tientallen jaren, zonder de moeite te nemen de taal te leren of de psyche van het volk te bestuderen?"

Ik geloof dat de reden waarom de „Macamba" in het algemeen loffelijke uitzonderingen daargelaten als vreemdeling beschouwd wordt, voor een groot deel ligt in het feit dat hij de landstaal niet kent. Het staat immers vast, dat diegenen, die Papiaments spreken, direct veel meer in de gemeenschap worden opgenomen.

Dit blijkt ook uit het feit dat de vele Nederlandse vrouwen, die met Curaçaose mannen gehuwd zijn — een prachtig middel om „vers bloed" in het land te brengen, en om de band met het Moederland overbreekbaar te verstevigen. (denk hierbij aan de politiek van Napoleon I., die zijn generaals, hogere officieren en personeel stimuleerde zelfs eveneens te huwen met landskinderen!).

Een zekere rivaliteit tussen Aruba en Curaçao is niet te ontkennen. Maar spreken van een „tegenstellng" lijkt mij heel erg overdreven.

Het is waar, er zijn dingen waarin Aruba, bij Curaçao wordt ten achter gesteld, maar het is ook waar dat er vele dingen zijn, waarin Aruba bij Curaçao ten achter staat. Het kan ook niet anders en het is overal ter wereld zo: Amsterdam, het hart van Nederland, klaagt, dat in den Haag over levensquaesties van de hoofdstad wordt beslist, dat nagenoeg alle regeringsgebouwen in den Haag staan; dat daarom de mensen daar veel vlugger iets gedaan krijgen. Maar hoe kan het ook anders: het is zo historisch gegroeid en wie het dichtst bij het vuur zit, warmt zich het best. Moet men daarom spreken van tegenstelling den Haag —— Amsterdam?

Overigens is de rivaliteit tussen twee steden of tussen twee eilanden helemaal niet verkeerd maar kan een aansporing zijn voor ieder om de boel in eigen huis zo goed mogelijk te doen, om zich in te spannen elkaar voorbij te streven. Het is als tussen handelslieden.

Gezonde concurrentie is onontbeerlijk voor het op peil blijven van de goede handelsgeest. Waar geen concurrentie heerst, slaapt men in en de zaak is verloren!

Maar zou de „tegenstelling" Curaçao—Aruba ook niet misschien iets kunstmatigs kunnen zijn? Zou het niet een politieke slagzin kunnen betekenen, meer bedoeld voor binnenlands Arubaans gebruik?

Aruba heeft zijn welvaartsbron en Curaçao heeft zijn welvaartsbron, beide geheel onafhankelijk van elkaar, maar toch weer sociaal afhankelijk, want wanneer de Lago een vooruitstrevend sociaal plan voor haar personeel in elkaar zet en verwezenlijkt, kan de C.P.I.M. nooit lang daar ten achter blijven, zij moet dan noodgedwongen diezelfde weg volgen.

Beide eilanden hebben enorm veel aan de olie te danken, maar het ware niet geheel juist te doen alsof alle welvaart b.v. van Curaçao van de C.P.I.M, afkomstig is.

Onaanvechtbaar is het, dat door de C.P.I.M. de bloei van Curaçao een enorme vlucht genomen heeft, dat de levenstandaard veel hoger geworden is, dat de handel enorm verdiend heeft.

Maar even onaanvechtbaar is het, dat ook de C.P.I.M. door Curaçao onschatbare vruchten heeft geplukt, dat de olie van de ligging van Curaçao heeft geprofiteerd en dat ware zij niet gekomen, een concurrent, een Amerikaan in de stijl van de Lago zijn fabrieken hier had neergezet, met alle gevolgen van die, o.a. nationaal bezien, met een totale veramerikanisering van het Curaçaose leven.

Daarom moet men de zaak nuchter bezien: Curaçao en de olie hebben aan elkaar heel veel te danken. Maar niet alles. Dat de C.P.I.M. een half Nederlandse onderneming is, impliceert daarom niet dat Curaçao materieel afhankelijk is van Nederland, in die zin, dat zonder de C.P.I.M., let wel ik zeg niet zonder de „olie", Curaçao niets ware. Ik geloof dat juist het teveel nadruk leggen op deze materiële afhankelijkheid, wat m.i. niet geheel waar is, dat de telkens van bepaalde zijde naar voren gebrachte suggestie dat Curaçao alles aan de C.P.I.M. te danken heeft, en andersom niets, dat dit veel kwaad bloed zet.

Door een prettige verhouding echter en aangename samenwerking gebaseerd op een juist inzicht van zaken zullen alle partijen ten zeerste gebaat zijn.

CURAÇAO

GOMEZ C.S. IN HET KURHAUS.

Een afvaardiging van de Staten van Curaçao en Suriname is Vrijdag te Amsterdam aangekomen. De heren hebben hun intrek genomen in ret Kurhaus te Scheveningen (Aneta, Amsterdam, 14.6).

J. J. BROMMER. OVERLEDEN.

Tot ontsteltenis van allen, die hem kenden, werd de Heer Johannes J. Brommer, directeur van de Curaçaose Handelsmaatschappij, hedenmorgen dood op zijn legerstede aangetroffen. Met den Heer Johannes Jacobus Brommer is een zeer populaire figuur in geheel West Indië en speciaal in Zuid- en Midden Amerika heengegaan en zijn dood op 51-jarige leeftijd zal zeer velen ontroeren.

De Heer Brommer bevond zich vlak voor het uitbreken van de oorlog in Nederland, waardoor hij en zijn echtgenote gedwongen werden de bezetting mede te maken. Zo spoedig mogelijk van de ken. Zo spoedig mogelijk na de bevrijding reisde hij weder naar ret Caraïbisch gebied om de belangen zijner maatschappij te behartigen.

Wij betuigen onze deelneming voor dit zware verlies aan zijn echtgenote en aan de Curaçaose Handelsmaatschappij, die een onherstelbaar verlies leed.

Moge hij rusten in vrede.

STANDBEELD VAN BOLIVAR VOOR CURAÇAO.

De Revolutionnaire Regerings-Junta, gevolg gevende aan het verzoek van Curaçaoënaars van de Sociedad Bolivariana, droeg aan de „Marmoleria Carrara de Caracas" de constructie van een standbeeld van Bolivar op. Dit standbeeld zal de volgende afmetingen hebben: 4 meters hoog, het voetstuk van dezelfde hoogte met opschrift in een marmeren plaat in het Spaans en ret Nederlands met het wapen van Venezuela.

Het standbeeld stelt den Bevrijder in gala-costuum voor, met de Venezolaanse Constitutie in de linkerhand en de rechterhand op de knop van het zwaard. Het standbeeld zal op het Bolivar Plein van Curaçao worden opgesteld. De kosten hieraan besteed bedragen Bs. 15.650.

ALBERT HELMAN OP BEZOEK.

De bekende Surinaamse schrijver Albert Helman (Lou Lichtveld) is met de „Cottica" uit Nederland aangekomen, vergezeld van zijn echtgenote. Albert Helman, die corrspondent is van het „Vrije Volk", zal hier enkele weken vertoeven en onder auspiciën van J.P.F. lezingen houden over de Surinamers in Nederland en over littéraire onderwerpen. Zijn echtgenote is correspondente van het weekblad „De Baanbreker".

WIE IS DE EIGENAAR?

De Postdirecteur schrijft ons:

Hierbij heb ik de eer u mede te delen dat enige weken terug in een van de postzendingen uit Nederland een omslag is aangetroffen zonder enig adres. De inhoud bestaat uit drie boeken, onderscheidenlijk over machinebouw (Duits), Scheepswerktuigkunde (Nederlands) en Scheikunde (Nederlands). De belanghebbende kan deze stukken ten kantore van den Postdirecteur in ontvangst nemen.

NAAR NEDERLAND.

Met het KLM-vliegtuig dd. 15 Juni vertrokken van Curaçao naar Amsterdam via New York de volgende passagiers:

Dirk Arnoldus Kwakernaat, Woltera Aartje Kwakernaat, Frederika Dolfien Kwakernaat, Arnold Kwakernaat, Ilford Stuart Wijngaarde, Maria A. Wijngaarde—Wilson, Anita Margaret Wijngaarde, Mark Richard Wijngaarde, Dirk Quartel, Tjitsche Quartel—Eringa, Johanna Quartel, Jan Quartel, Willem Quartel, Bastiaan Martinus Grijm, Charles Paul Debrunner, Marcus T. G. Steenhuisen, Aaltje Steenhuisen—Postma, Herman M. T. Steenhuizen, Johan W. D. Steenhuisen, Paul H. S. Steenhuisen, Inez G. A. Steenhuisen, Hubert G. F. Steenhuisen, Max J. Ph. Steenhuisen. Geertrui M. A. Steenhuisen, Erica J. A. Steenhuisen, Peternella M. E. Meeder—v.d. Ven.

DE „TJITJALENKA" KOMT NIET MEER.

Van de G.P.D. vernemen wij dat het ss. „Tjitjalenka", hetwelk militaire politietroepen enz. naar Curaçao zou brengen en de geïnterneerden meenemen, de reis niet meer zal maken. In de plaats ervan zal het grotere ss. „Boissevain" van de K.P.M. naar Curaçao komen. De juiste datum van vertrek is echter nog niet bekend. Zoals men weet werd de „Boissevain" gebruikt voor de repatriatie van Nederlanders uit Oost Indië.

WIT-GELE KRUIS.

Met de Cottica zijn vier zusters voor het werk van het Wit-Gele Kruis aangekomen.

ONS KONINKRIJK

DAALHUIZEN TER DOOD VEROORDEELD.

P. J. Daahuizen, berucht als bewaker van het Duitse concentratiekamp te Ommen, is ter dood veroordeeld (Aneta, Zutfen).

SURINAME

SURINAME'S GIFT AAN STUDENTENSANATORIUM.

Het nieuwsblad „Suriname" verneemt, dat de totale bijdrage in Suriname voor het Nederlands Studenten Sanatorium 22.000 gulden bedraagt. Prof. Gerrit C. Heringa heeft verschillende lezingen gehouden in Paramaribo.

Heden overleed plotseling mijn innig geliefden man

Johannes Jacobus Brommer

in den ouderdom van 51 jaar

C. A. BROMMER - de GROOTE.

De teraardebestelling zal plaats hebben hedenmiddag om 4.30 pm. op de protestantsche begraafplaats.

Sterfhuis: Sanatorium.

Hiermede vervullen wij den treurigen plicht kennis te geven van het plotselinge overlijden van den heer

J. J. Brommer

Directeur van de Curacaosche Handel Maatschappij, N.V.

in den ouderdom van 51 jaar.

De teraarde bestelling zal plaats hebben hedenmiddag om 4.30.

CURACAOSHE HANDEL MAATSCHAPPIJ N. V.

(Curacao Trading Company, S. A.)

Sterfhuis: Sanatorium

Oproeping

tot het bijwonen van een bijzonderen algemeene vergadering van de

N.V. Pasteleria La Lucha

te houden ten kantore van de N. V. op 19 Juni a. .s om 7 uur n. m.

AGENDA:

Statuten wijziging

C. D. Jesurun,
Directeur.

Bekendmaking.

Ingevolge artikel 74d, lid 3 en 4, der „Onteigeningsverordening" wordt hierbij bekend gemaakt dat de Commissie bedoeld bij artikel 74d, lid 1, van voormelde verordening, benoemd bij Gouvernements-beschikking van 15 Mei 1945 no. 1482a, teneinde aan te hooren de bezwaren der belanghebbenden tegen het plan volgens hetwelk het Gouvernement van Curacao voornemens is eenige perceelen - bekend gemaakt in de Amigo di Curacao van Woensdag den 15den Mei 1946-in het belang der volkshuisvesting te onteigenen, zitting zal houden op Dinsdag 18 Juni 1946 in de Statenzaal en wel van 2 tot 6 uur des namiddags.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
SUTHOFF.

2—2

Kerkgeschiedenis van Curaçao

1700 — 1742

door

PATER W. M. BRADA O.P.

In de regentijd kan men in de verte over de zee de bergen van Coro onderscheiden, wij kijken er naar als iets bezienswaardigs, we turen even of we de contouren der bergen wat scherper kunnen onderscheiden. Eenmaal is er een tijd geweest, dat men van hier naar die bergen staarde als naar een nieuw vaderland. Nu nemen de vliegtuigen dat beetje wat ons scheidt van Coro in een paar minuten; velen, ontvlucht van het huis van „Shon", ontvlucht aan de bloedhonden, die ze van zich afhielden in de struiken boven het water, zullen angstig hebben rondgedobberd in kleine bootjes. Dit vluchten werd nog veel sterker, toen de koning van Spanje ging afkondigen na 1750 dat hij, die in het Spaans gebied aankwam, vrij was. Het plakkaat van 1661 „dat geen Rooms priester zich op Curaçao mocht vestigen zonder prealabel consent van Zijne Doorluchtige Hoogheid en den Bewindhebber der Compagnie", zou in 1703 weer eens zijn afgekondigd. Men spreekt van contact met buitenlandse mogendheden. Bij een Fransen priester Meresetz zal men later in de permissie tot toelating op dit eiland er ook nog eens uitdrukkelijk bij vertellen, dat hij geen contact mag hebben met buitenlandse mogendheden.

Had Victor de Dole een brief geschreven naar Martinique?

Hoe of het ook zij, er kwam iemand anders, iemand die in 1699 reeds op het eiland geweest was, waarschijnlijk voor familiebezoek: Pater Michaël Alexius Schabel, een Boheem en Jezuïet, was door zijn oversten gezonden naar de Indianen van Nieuw-Grenada. Hij had in 1617 zijn geloften afgelegd. Begrijpelijk is, dat hij zijn zuster op Curaçao, daar gehuwd met den dokter van het garnizoen, wilde opzoeken. Hij trof Curaçao aan in de dagen dat Victor de Dôle moeilijkheden had met den gouverneur over het dragen van een habijt. In talen bekend, goed causeur, politiek vaardig, wist Schabel zich gauw bevriend op Curaçao, zodat hij welkom was, daar hij wist van toegeven, iets wat hij ook aan Pater Victor aanried. Hoewel niet eigenlijk uitgezonden voor Curaçao, bleef Schabel daar werkzaam. Er is van hem een dagboek behouden gebleven, waaruit zijn levendige geest zeer sterk blijkt. Hij woonde in een nauw steegje naast de synagoge, in een van die huisjes die wel zeer aardige geveltjes hebben, doch waar het warm was en vooral zegt Schabel, is het daar des Zaterdags niet uit te houden. Hij schijnt namelijk de muzikale qualiteiten der Joden uit die dagen niet erg hoog aan te slaan en wil de zang der Joden niet prijzen.

Hij moet hard gewerkt hebben; leefde volop met Curaçao mee. Kent schijnbaar ieder en vindt het beter dat Victor de Dôle vertrekt.

Hij ging later verhuizen naar de waterkant en had daar zijn kerkje.

In 1708 ging hij naar de kapel van de Capucijnen. Zijn kerkje zal wel niet veel geweest zijn, doch het werd soms zeer druk bezocht door allerlei kooplui.

Onverwachts kreeg Pater Schabel hulp. Een Dominicaan uit Colombia: Pater Didacus de Herrara (zijn deftige naam zou zijn Herrara de Labaton), kwam op Curaçao aan op doorreis naar Europa en wachtend op een boot, (dat wachten duurde vreselijk lang), heeft hij Pater Schabel trouw ter zijde gestaan. (Cf. Mezansa: Bibliografía de la provincia dominica de Colombia" — „Apuntes y documentos sobre la Orden Dominicana en Colombia").

Pater Schabel spreekt over Spanjaarden, onder wie ook een Pater Franciscaan was, die in zijn kerk de H. Mis las.

Pater Schabel en Pater de Herrara sloten vriendschap. Pater de Herrara kreeg ontzettend veel respect voor het werk van Pater Schabel, hij stond hem zoveel mogelijk bij, preekte Zondags ook voor hem. In die tijd waren de Katholieken op Curaçao erg verdeeld, sommigen hadden graag dat de Franse Capucijn, Victor de Dôle genaamd, op Curaçao was gebleven.

Deze Pater was verbannen van Curaçao, daar hij een brief had ontvangen van den gouverneur van Martinique, hij schijnt ook het werk van Pater Schabel erg gehinderd te hebben; was bovendien, volgens zeggen van Pater Schabel, ook helemaal niet voor zijn taak berekend, kende geen talen genoeg, b.v. — Pater de Herrara kwam ernstig op tegen die verdeeldheid, bezocht de mensen persoonlijk, liet hun inzien dat de toestand zó voor Curaçao beter was en aàn de pogingen van Pater Victor, die naar de kust was uitgeweken, om hier terug te komen, zouden ze geen medewerking meer verlenen. 28 October 1707 schrijft Pater Schabel in zijn dagboek, hoe een der verdeeldheidbrengers, 's morgens vóór de H. Mis op zijn knieën vergiffenis is komen vragen. Dat alles door toedoen van Pater Herrara.

Ook bij de oversten van Pater Schabel ging Pater Herrara het werk van Pater Schabel op Curaçao aanprijzen; zo schreef hij o.a. een brief naar den Provincialen overste der Paters Jezuïeten in Columbia, waarin hij o.a. zegt: „Vroeger heb ik bij u in de eetzaal Paters Jezuïeten afgebeeld gezien in lekenkleren werkzaam als missionaris, nu zie ik hier zulk een Jezuïet werkzaam op Curaçao, werkzaam onder niet-katholieken en Joden. Ik zie het en sta versteld".

Pater Herrara doopte ook op Curaçao: zo vermeldt Pater Schabel in zijn dagboek op 24 November: „Mijn gast, de Dominicaan, heeft vandaag een meisje Maria gedoopt buiten mijn weten om, het is een kind van niet-katholieke ouders, de Dominee had het niet willen dopen. Ik weet niet goed hoe deze zaak in elkaar zit".

Pater de Herrara had een Indiaan als knecht, dat was misschien de aanleiding dat Pater Schabel ook contact kreeg met de nog aparte groep Indianen op Curaçao. Op 7 November 1707 doopt hij een Indiaantje en de knecht van Pater Herrara is er peter van. De Indianen vroegen zelfs of Pater Schabel voor hen geen kerk kon bouwen. Zoals men weet hadden de Indianen op Curaçao vóór de verovering der Hollanders in 1634, reeds verschillende kerkjes gehad, die echter verwoest waren.

Het Kerstfeest van het jaar 1707 kon nu mooi gevierd worden. Pater Schabel kan er niet over uitgepraat raken. Pater Herrara kon nu helpen en het kon druk worden, immers, er was veel gelegenheid tot H. Mis horen.

Welnu, er kwamen Spanjaarden, Portugezen, Fransen, Grieken. Men zong Hollands, Duits, Latijn, etc., er waren twee preken. Pater Schabel en Pater Herrara brachten ook den gouverneur bezoeken, het was Mr. Jacob Beck, de stichter van Otrabanda. Een aardig tijdbeeld is dit, in het land der plakkaten heeft de gouverneur bezoek van een Pater Jezuïet en een Pater Dominicaan. Bij den gouverneur is Pater Herrara ook kunnen te weten komen, wanneer hij naar Europa kan vertrekken. Mr. Beck had nl. in Amsterdam aangevraagd om tweemaal per jaar 2 oorlogsboten te sturen van 50 stukken, om zodoende de koopvaardijvloot veilig over te brengen, „te convoyeren". Het eerste convooy uit Holland was in dit jaar 1707 aangekomen, op Zaterdag 4 Februari. In 1708 vertrok het weer naar Holland.

Pater Herrara vond dit een veilige gelegenheid. Hij ging afscheid nemen bij den gouverneur, die hem wijn voor de reis meegaf; hoe goed was die verhouding!

Heeft Pater Herrara later Curaçao nog bezocht, er nog over geschreven, er voor gezorgd dat Pater Schabel meer hulp kreeg, we weten het niet.

Hij ging nog eens naar Europa, in 1712, naar Rome, naar het kapittel der Paters Dominicanen als afgevaardigde der Paters in Columbia; hij gaf toen ook in Rome in het Spaans uit: „Historia y Milagros de la Virgen de La Peña de Tinga". (?) Hij was in het jaar 1717 prior van het beroemde klooster van Chiquinquirá, en schijnt in 1740 nog in leven.

Zijn arbeid voor Curaçao zij dankbaar herdacht.

De geschiedenis is daarom ook interessant, omdat we zien, hoe de Indianen na 70 jaar Hollands bestuur, nog hechten aan het geloof en zelfs een kerk zouden willen. Ze schijnen ook nog bijeen te wonen.

Teenstra, een schrijver over West-Indië, kent nog maar drie Indianen op Curaçao in 1836. Waar ze later gebleven zijn is niet recht duidelijk.

In het midden van de 19de eeuw wordt er nog gesproken van een kerkhof van de Indianen („rooi" der Indianen) zodat men hen ergens achter het Schottegat waant te wonen. Misschien hebben ze zich met het volk vermengd misschien ook vertrokken ze, gelijk de Indianen op Bonaire. Op Bonaire bestaat een oud verhaal, dat eens al die Indianen tesamen kwamen, met de handen klapten, in een kring gingen staan, dansten en in hun boten gingen en Bonaire voor altijd hebben verlaten.

Bonaire had ook de zorg van den actieven Schabel.

Doch wat droevig is voor ons om te vermelden, is dat Pater Schabel hier niet was volgens het verlangen van zijn religieuze oversten. Men riep hem terug in 1712, doch als zijn opvolger, een zekere Pater Picquerie, hier aankomt, is hij nog op het eiland. Pater Schabel ging later naar Rome om zich te verantwoorden. Permissie tot terugkeer werd hem niet gegeven, ook al riepen zijn kennissen uit Curaçao hem zo luid mogelijk terug.

Pater Schabel moet een catechismus geschreven hebben in het Spaans, in het Vlaams en in het Indiaans. De taalkundigen ten spijt, is deze catechismus nooit gevonden.

De oversten van Pater Schabel waren nooit enthousiast geweest over de onderneming van Pater Schabel. Dat hij in 1699 hier geen priester trof, moet zijn priesterlijk hart zeer gedaan hebben. Hij liet op Curaçao vier kazuifels achter, waarschijnlijk voor de voorbijtrekkende priesters. Zijn familie Shirowsky en Drusky zullen er voor zorg gedragen hebben. Dat hij in Augustus 1699 andermaal naar Curaçao kon gaan en er kon blijven, moet vooral te danken zijn aan de invloed van de van der Meulen en Moyart-familie, die de oversten der Paters Jezuïeten bij herhaling om Pater Schabel vroegen.

Er was veel werk, doch ook veel verdriet voor Pater Schabel op Curaçao. We voelen het mee, als we zijn dagboek lezen. Blij is hij, dat gouverneur Beck zo sympathiek is voor zijn werk. Verdriet heeft hij, als hij hoort hoe een slavenboot, uit Afrika vertrokken met 430 mensen, slechts 280 daarvan op Curaçao brengt: de overigen had men over boord moeten zetten.

Opmerkelijk is het, dat hij weer blij is, als hij hoort, dat de Fransen een slavenboot hebben gepakt, want dan krijgen die mensen toch ten minste de kennis van het geloof daar bij de Fransen, wat ze niet krijgen bij de Hollanders, waar dominee en rabbi niet naar hen omkijken

Jammer dat we nog niet meer van hem weten, hij moet goed contact hebben gehad met de nog op Curaçao aanwezige Indianen. Hij kende hun talen. Hij had een Indiaan, Leopold, bij zich.

Het moet hem goed gedaan hebben, dat hij gelijk de dominee ook aan de tafel van den gouverneur mocht komen. De gouverneur nodigt hem uit op een visdag, dan kan hij vis eten, want de Pater zal wel geen vis hebben kunnen krijgen. Uit de studie van Professor Knappert over de handelskerken weten we, hoe de dominee's in het contract hadden staan: vrij tafel bij den gouverneur.

De heren X van de West-Indische Compagnie zullen niet erg gesticht zijn geweest, toen ze hoorden hoe die gouverneur van Curaçao niet slechts een dominee, doch ook een Roomse priester, ja, nogwel een Jezuïet, bij zich aan tafel nodigt.

De oversten van Pater Schabel waren onverbiddelijk, toen zij vernamen dat hij schulden gemaakt had en Pater Schabel mocht niet terug. Dit viel hem hard.

Pater Petrus Picquerie, te Brussel geboren, is de tweede Pater Jezuiet, die hier op het eiland Curaçao werkzaam was. Hij kwam hier aan in de maand Augustus van het jaar 1713.

In Maart had men 130.000 gulden aan goederen moeten leveren aan den Fransen kaper Cassard.

Het werk van Pater Picquerie werd nogal bemoeilijkt door het optreden van zijn voorganger, Pater Schabel, die hier veel schulden had moeten maken, maar die toch bij velen zeer gezien was. Pater Picquerie was door den gouverneur en den bisschop van Caracas, Francisco del Rincón, onder wiens rechtsmacht Curaçao altijd nog viel, goed ontvangen.

Na enige tijd mocht de Pater uit Rome een bemoedigende brief ontvangen, hem toewensend, dat hij ondanks vele moeilijkheden op financieel gebied, toch vol mocht houden.

De mensen, die Pater Schabel zeer genegen waren en zijn terugkeer wensten, wisten bij den gouverneur echter te bewerken, dat hem een langer verblijf op dit eiland werd ontzegd, zodoende zou Pater Schabel weer terug kunnen komen.

Het plotselinge aftreden van den gouverneur maakte dit bevel tot uitzetting tot een dode letter, te meer daar Pater Picquerie buitengewoon bevriend was met den plaatsvervanger van den gouverneur, kon hij blijven. Mensen, uit Curaçao naar Holland terugkerend, gaven hoog op van zijn stichtelijk leven en zijn apostolische deugd. Hij was geëerd bij de niet-katholieken.

Na twee jaar echter kwam de dood reeds. Bij zijn begrafenis vergezelden niet enkel de voornaamste katholieken van het eiland de lijkstoet, maar zelfs de niet-katholieke gouverneur J. van Beumingen volgde met zijn raad onder de sombere tonen van een treurmars en het kanongebulder de lijkstoet, als openlijk getuige, dat het heengaan van dezen priester een slag was voor heel de bevolking.

Pater Picquerie zal wel uit Europa vertrokken zijn, voordat daar de berichten aankwamen over het beleg van Curacao door de Fransman Jacques Cassard, die maar eventjes een losgeld vroeg van 130.000 gulden, wilde men dat de stad gespaard zou blijven.

Op 22 Maart 1713 vertrok die mijnheer en dat zal een zucht van verlichting gegeven hebben op Curacao. Het leven op Curaçao viel Pater Picquerie zwaar.

De bisschop van Caracas had hem goed bejegend, waarschijnlijk schreef hij naar dien bisschop om toelating te vragen op Curacao, daar Curacao van ouds nog onder den bisschop van Caracas viel. Ook de gouverneur, Jan van Collen, was hem aanvankelijk goed gezind en dus kon hij als „gepriviligeerde priester" op Curacao werken.

Doordat Pater Schabel in schulden was geraakt, was de financiële positie der Paters zeer moeilijk geworden. Alleen op Curaçao achtergebleven vond Pater Picquerie veel steun bij een zekeren Moyart, van Amersfoort. (Men wist met de naam Mojaart, Mojaard, Moyerd, geen raad en spelt het op drie manieren).

In de lijst, die opgemaakt werd bij de brandschatting onder Cassard, zien we voor hoeveel de burgers zijn aangeslagen. Het hoogst van allen zijn wel:

Schuurmans Mojaard en van Pruijsen, die voor 10.000 pesos zijn aangeslagen. De erfgenamen van de weduwe Mojaart staan nog apart aangeslagen voor 1200 pesos. Een van de taxateurs is een zekeren Pieter Mojaard. Deze familie zal dus wel een flinke veer hebben moeten laten bij de brandschatting en hierin vinden we misschien de reden, dat de heer Mojaart, Curaçao, zoals Pater Picquerie schrijft, wilde verlaten.

De generaal der Orde schreef hem hierover het volgende: „Hij, die Zijn leerlingen uitzond zonder reiszak en bundel en toch zorgde, dat hun niets ontbrak, zal, vertrouw ik, ook al verlaat de heer Moyart het eiland, in Uw nood voorzien".

Pater Michaël Schabel was getaxeerd op 60 pesos. Men kan dus veilig aannemen, dat de kas na het vertrek van Cassard leeg was en dus maakte Pater Picquerie zich met reden ongerust.

De familie Mojaard schijnt werkelijk vertrokken te zijn, want in de staat der bevolking van het jaar 1735 komt die naam niet meer voor.

Het moet voor Pater Picquerie een leven in armoe geweest zijn. Op 2 September 1716 stierf hij reeds. Meer dan uit het feit, dat de niet-katholieke gouverneur op zijn begrafenis kwam en men een treurmars liet spelen en de kanonnen liet bulderen, blijkt zijn ijver uit een brief van de diakens der Lutherse gemeente naar Holland, geschreven op 8 Januari 1717, waarin zij zeggen, dat de ijver van de Katholieken voor hun godsdienst, groter is dan de ijver van de Luthersen voor de hunne.

Hoe jammer, dat de tijd tot werken van Pater Picquerie zo kort was. Juist enkele maanden voor zijn dood was een Pater Pauwels hem komen helpen, deze Pater zette het werk der Jezuïeten op het eiland nu alléén door.

Wat opvalt in deze korte levensbeschrijving is, dat Pater Picquerie de goedkeuring behoeft van den bisschop van Caracas, dal wil dus zeggen, dat Curaçao nog steeds beschouwd wordt te vallen onder de kerkelijke rechtsmachts van den bisschop van Caracas.

BAZAAR OPBOUW KATHOLIEK NEDERLAND.

De bazaar ligt thans achter de rug en met voldoening denkt iedereen terug aan de gezellige tijd doorgebracht gedurende de drie dagen van de bazaar. Het was zoals de geachte inzender van het verslag van de 13-de dezes zeide een buitengewoon goed geslaagde bazaar, hetgeen uit de buiten verwachting opgebrachte som van ruim Fls. 25.000. Alles was piek fijn en een woord van lof komt toe aan alle medewerkers en medewerksters.

Het zij ons vergund hierbij een kleine opmerking te maken tw.:

Noch in de openingswoorden, noch in de verslagen, werd tot nu toe melding gemaakt van de initiatiefneemster van dit mooie doel, die zich tijd noch moeite bespaarde om deze bazaar tot iets goeds te maken; zij sloofde zich uit om de mensen bij elkaar te krijgen, om cadeaux te verzamelen door in persoon rond te gaan bij de handelaren, zodat het behaald succes op de eerste plaats aan haar te danken is.

De bedoelde initiatiefneemster is Mejuffrouw Mathilde Oduber. Wij hopen, dat wanneer Pastoor Bartel zal zijn aangekomen met een mooie cheque van ruim ƒ 25.000 bij Kardinaal de Jong te Utrecht, dat Z.E. in kennis gesteld zal worden dat het initiatief uitging van Mejuffrouw Mathilde Oduber!

Ere wien ere toekomt!!!

ER KOMT EEN MODELBOERDERIJ OP ARUBA.

Aruba zal binnenkort zijn eigen modelboerderij krijgen. Hoewel de Staten onlangs de modelboerderij op Curaçao hebben afgestemd, hebben enkele ondernemende Nederlanders zich niet laten ontmoedigen omdat zij van mening zijn dat het onderhouden van een modelboerderij in dit gebiedsdeel zeker mogelijk en zelfs lonend kan zijn.

De gebroeders Tonk hebben het plan opgevat om de zaak zonder Gouvernementssteun op te vatten en voerden reeds onderhandelingen met den heer Laclé van de plantage „Wayaca".

De heer Henk M. Tonk, oudhopman van de padvindersgroep in St. Nicolaas, trof reeds verschillende voorbereidingen en Vrijdagavond arriveerde zijn broer Anton J. Tonk met het rechtstreekse vliegtuig uit Nederland op Curaçao. Anton Tonk die ook voor vee-arts studeerde in Utrecht, is gespecialiseerd in de bestrijding van kippenziekten en een der onderdelen van het plan omvat dan ook de vestiging van een enorme kippenfokkerij, welke dagelijks duizenden eieren zal moeten leveren. Het zal niet alleen bij de verkoop van eieren op grote schaal blijven, doch ook zal Aruba mettertijd kuikens gaan exporteren naar Zuid-Amerika. Dus geen kuikens uit Miami meer, maar kuikens uit Aruba.

Wij geloven inderdaad, dat de Arubaanse kuikens een betere afzet zullen vinden in de omgeving waar de kippen in de tropen gefokt worden.

Dan komen er waarschijnlijk nog koeien en ander vee, terwijl de gebroeders Tonk hopen nog het een en ander te kunnen planten.

Naast deze boerderij hoopt men ook vers fruit per vliegtuig uit Nederland te doen komen. Wij kregen reeds een voorproefje van de aardbeien en kersen die meegebracht werden met het vliegtuig van Zaterdag en geloven wel, dat er vraag naar zal zijn.

Den heren Tonk wensen wij succes toe met deze nieuwe onderneming op Aruba waaraan ontegenzeggelijk behoefte bestaat.

ARUBA KRIJGT EEN SPECIALIST.

Uit betrouwbare bron vernamen wij, dat Aruba binnenkort een oor- neus- en keelspecialist zal krijgen die zich op Aruba zal komen vestigen. De naam van dezen specialist is dr. Van Bemmel, die per vliegtuig uit Nederland hoopt te vertrekken op 11 Juli e.k. Dit is zeer zeker een goed nieuws voor Aruba en bij voorbaat wensen wij dr. Van Bemmel een behouden aankomst, welkom op Aruba en een goed succes toe!

Missie Nieuws

RELIGIEUZEN GEKOMEN.

Met de „Cottica" kwamen gisteren op Curaçao de fraters Lambrecht en Benno, die hun intrek namen in het St. Thomascollege.

Eeveneens kwamen er mede vier Kruisvaarders, die het aantal broeders op Brakkeput zullen gaan versterken.

In het St. Thomascollege is op het ogenblik de gast de Provinciaal der Broeders van Dongen, die verschillende quaesties in verband met de vestiging der Broeders van Dongen op Curaçao komt bestuderen.

BEKENDMAKING.

De Algemeen Militair Commandant te Curaçao maakt bekend dat de **UITBETALING** van demobilisatiegelden aan gedemobiliseerde schutters, V. K. C.'ers en V.K. A.'ers op de navolgede dagen zal plaats hebben.

A. **Eiland Curaçao:**

Op het bureau van den Controleur der Militaire Administratie in het Fort Amsterdam.

1e. **Het V. K. C. V. K. A.**

Op 11 en 12 Juni 1946 van 8.00 — 12.00 v.m. en van 2.00 — 4.00 n.m.

2e. **De Schutterij:**

Op 13 Juni	de jaarklasse	1921 (1e lichting)	Van 8.00 — 12.00
Op 14 Juni	" "	1922 (2e lichting)	v.m.
Op 15 Juni	" "	1923 (3e lichting)	en
Op 17 Juni	" "	1919/1920 (4e lichting)	van
Op 18 Juni	" "	1917/1918 (5e. lichting)	2.00 — 4.00 n. m.
			Op 15 Juni alleen van 8.00 — 12.00

B. **Eiland Aruba:**

1e. Voor het personeel werkzaam bij de Lago Oil & Transport Co. aan de z. g. „payboots"

Het V. K.A. V. K. C. en Schutterij (1e t m 5e lichting)

Op 17 Juni alleen 's middags), Op 18 Juni den geheelen dag) Op 19 Juni den gehelen dag). De Lago Oil zal hiertoe bij afzonderlijke bekendmaking het personeel werkzaam bij de verschillende „Departements" inlichten.

2e. Voor het personeel werkzaam bij de Eagle Petroleum Co bij den kassier.

Het V.K.A. V.K.C. en Schutterij [1e t m 5e lichting]
Op 24 Juni van 9.00 — 11.00 v.m.

3e Voor hen niet werkzaam bij de Lago Co. en Eagle Petroleum Co, op het bureau van den Officier der Militaire Administratie Kamp Savaneta.

Het V.K.A. V.K.C. en Schutterij [1e t m 5e lichting]

Op 24 Juni van 1.00 — 3.00 n.m.
Op 25 Juni van 7.00 — 12.00 v.m.

C. **Eiland Bonaire.**

Op het bureau van den Detachements - commandant Bonaire

Op 14 en 15 Juni voor alle militairen.

De op Bonaire woonachtige gedemobiliseerde militairen dienen zich hiertoe vóór den 10en Juni a.s. te vervoegen bij den Detachements - commandant Bonaire.

Verandering van woonplaats:
Zij die thans gevestigd zijn op een ander eiland dan dat waarop zij zijn gedemobiliseerd, dienen hiervan zoo spoedig mogelijk **schriftelijk** kennis te geven aan den Controleur der Militaire Administratie Fort Amsterdam No. 6. Curacao onder vermelding van hun naam, stamboeknummer, eiland van demobilisatie en tegenwoordige woonplaats.

De algemeen Militair Commandant

De Kapitein Luitenant ter Zee

H. J. SUERMONDT.

SPORT

K.S.C.

Voetbal: Dosko jr. — Sithoc jr. 3—0; Westwerf — D[illegible] 6 — 4.

HATO OF HATOT?

Er bestaat onzekerheid over de juiste naam van den Curaçaosen doelverdediger. Na zijn fenomenaal optreden van gisteren lijkt het ons goed om thans alle meningsverschillen hierover uit de weg te ruimen. Op slot van rekening moet men weten hoe deze Curaçaose jongeman werkelijk heet.

Eenieder noemt hem Hatot (met de t erachter) doch sedert zijn gaan naar Caracas met [illegible] Holland, waarbij wij de aandacht op hem vestigden, bleek ons uit passagierslijst, paspoort enz., dat zijn naam Hato (zonder t erachter) is. Niettemin belden wij heden morgen voor de zekerheid het Bevolkingsregister op. Curaçao's doelverdediger heet: Ergilio [illegible] dro Hato.

Hato is slechts 19 jaar oud. Hij werd geboren in het stads[illegible] van Curaçao op 7 November 1926. Op het ogenblik is hij Schutter. Zijn vrienden noemen hem „Orilio". blijkbaar omdat dat gemakkelijker is uit te spreken dan Ergilio.

Wij hebben Hato, een vriend van de K.S.C. leren kennen als een opgewekte jongeman, die zich overal gemakkelijk [illegible] en vlug vrienden maakt.